

624**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO¹⁾**

z dnia 9 maja 2007 r.

w sprawie maksymalnej wysokości opłat za postępowanie związane z przyjęciem na studia w roku akademickim 2007/2008

Na podstawie art. 98 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. — Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Maksymalna wysokość opłaty za postępowania związane z przyjęciem na studia w roku akademickim 2007/2008 wynosi:

- 1) 150 złotych dla osób ubiegających się o przyjęcie na kierunku studiów, na które postępowanie kwalifikacyjne obejmuje sprawdziany uzdolnień artystycznych, oraz na kierunku: architektura i urbanistyka oraz architektura wnętrz;
- 2) 100 złotych dla osób ubiegających się o przyjęcie na kierunku studiów, na które postępowanie kwalifikacyjne obejmuje sprawdziany sprawności fizycznej;
- 3) 85 złotych dla osób ubiegających się o przyjęcie na studia na pozostałe kierunki studiów.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego:

M. Seweryński

¹⁾ Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego kieruje działem administracji rządowej — szkolnictwo wyższe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 131, poz. 912).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043 i Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 80, poz. 542.

625**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾**

z dnia 14 maja 2007 r.

w sprawie refundacji ze środków Funduszu Pracy kosztów szkoleń oraz wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń

Na podstawie art. 69 ust. 4 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki refundacji kosztów szkoleń oraz wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne, o których mowa w art. 69 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. Pomoc na szkolenie pracowników, o której mowa w art. 69 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy, przeznaczają się na szkolenia specjalistyczne, które obejmują szkolenia teoretyczne i praktyczne, dotyczące wyłącznie obecnego lub przyszłego stanowiska pracy danego pracownika u wspieranego pracodawcy oraz są związane ze specyfiką działania tego pracodawcy, przez co możliwości wykorzystania zdobytych kwalifikacji u innych przedsiębiorców albo w innych obszarach działalności są ograniczone.

§ 3. Szkolenie pracowników może być zorganizowane przez pracodawcę w systemie wewnątrzzakładowym lub zlecone innemu pracodawcy albo instytucji szkoleniowej wpisanej do rejestru instytucji szkoleniowych prowadzonego przez wojewódzki urząd pracy.

§ 4. 1. Pracodawca planujący zorganizowanie szkolenia składa do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na siedzibę pracodawcy wniosek o zawarcie umowy o refundację kosztów szkolenia lub wynagrodzenia ze składkami na ubezpieczenia społeczne, zwanej dalej „umową o refundację”, w terminach odpo-

¹⁾ Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 marca 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 38, poz. 243).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 94, poz. 788 i Nr 164, poz. 1366, z 2006 r. Nr 94, poz. 651, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043, Nr 149, poz. 1074, Nr 158, poz. 1121 i Nr 217, poz. 1588 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589.

wiednio do dnia 30 czerwca lub do dnia 31 grudnia, na kolejne półrocze realizacji zakładowego planu szkoleń.

2. Wniosek o zawarcie umowy o refundację zawiera:

- 1) nazwę pracodawcy;
- 2) rodzaj i charakterystykę planowanego szkolenia, w tym tematykę, formę, miejsce i termin;
- 3) liczbę osób uczestniczących w szkoleniu;
- 4) kalkulację planowanych kosztów szkolenia i źródła finansowania;
- 5) wnioskowaną wysokość środków Funduszu Pracy na refundację;
- 6) uzasadnienie celowości szkolenia;
- 7) oświadczenie o spełnieniu warunków, o których mowa w rozporządzeniu, odnoszących się do dopuszczalności udzielenia pomocy publicznej;
- 8) wykaz kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą na szkolenia.

3. Do wniosku o zawarcie umowy o refundację pracodawca dołącza:

- 1) zakładowy plan szkoleń;
- 2) informację o wcześniej uzyskanej pomocy na szkolenia objęte wnioskiem, zawierającą w szczególności dane o dacie jej udzielenia, podstawie prawnej, formie i przeznaczeniu;
- 3) informacje o pomocy *de minimis* otrzymanej w ciągu 3 ostatnich lat budżetowych poprzedzających dzień wystąpienia z wnioskiem o udzielenie pomocy, o której mowa w § 15.

§ 5. Starosta w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o zawarcie umowy o refundację informuje pracodawcę o sposobie jego rozpatrzenia. W przypadku negatywnego rozpatrzenia wniosku starosta uzasadnia odmowę zawarcia umowy o refundację.

§ 6. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku o zawarcie umowy o refundację starosta zawiera umowę z pracodawcą.

§ 7. 1. Umowa o refundację określa w szczególności:

- 1) oznaczenie stron umowy;
- 2) wysokość środków Funduszu Pracy na refundację kosztów szkolenia;
- 3) warunki wypowiedzenia umowy i zwrotu środków pobranych ponad dopuszczalne granice lub wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem;
- 4) sposób kontroli wykonywania umowy;
- 5) tryb postępowania w przypadku nieprawidłowości w wykonywaniu umowy;
- 6) sposób rozliczenia oraz dokumenty potwierdzające wydatkowanie środków;
- 7) postanowienia dotyczące zachowania formy pisemnej, w przypadku zmiany lub rozwiązania umowy.

2. W przypadku refundacji kosztów szkoleń, o których mowa w art. 69 ust. 1 ustawy, umowa o refundację zawiera dodatkowo zobowiązanie pracodawcy do dalszego zatrudniania pracowników, zgodnie z kierunkiem odbytego przez nich szkolenia, na innych stanowiskach pracy, przez okres co najmniej 12 miesięcy.

§ 8. Starosta kieruje bezrobotnego, który posiada określone przez pracodawcę kwalifikacje, na zastępstwo w okresie szkolenia pracownika.

§ 9. Starosta dokonuje refundacji kosztów szkolenia pracowników przebywających na płatnych urlopach szkoleniowych oraz wynagrodzeń bezrobotnych skierowanych na zastępstwo i składek na ubezpieczenia społeczne od tych wynagrodzeń, po przedłożeniu przez pracodawcę dokumentów, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 6, oraz szczegółowej dokumentacji kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą.

§ 10. Pomoc, o której mowa w § 2, jest pomocą publiczną na szkolenia, określoną w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy szkoleniowej (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001, str. 20, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 2, str. 128, z późn. zm.).

§ 11. Do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą na szkolenia zalicza się:

- 1) wynagrodzenie osób prowadzących szkolenie zlecane przez pracodawcę na zewnątrz, w tym koszt opracowania lub adaptacji programu szkolenia;
- 2) koszty podróży osób prowadzących szkolenie i uczestników szkolenia, jeśli szkolenie odbywa się poza ich miejscem zamieszkania;
- 3) amortyzację maszyn i urządzeń w zakresie, w jakim są one wykorzystywane na potrzeby szkolenia;
- 4) koszty wynajmu pomieszczeń do realizacji szkolenia;
- 5) inne wydatki bieżące konieczne do przeprowadzenia szkolenia, w szczególności wydatki na materiały potrzebne do szkolenia oraz koszty egzaminów umożliwiających wydanie świadectw, dyplomów oraz zaświadczeń, nadanie uprawnień, tytułów zawodowych lub licencji;
- 6) koszty badań, analiz i ekspertyz związanych z oceną potrzeb szkoleniowych uczestników szkolenia oraz oceną efektywności szkolenia, o ile są to koszty bezpośrednio związane z realizacją szkolenia oraz oceną efektywności szkolenia;
- 7) koszty poradnictwa i doradztwa w zakresie, w jakim dotyczą projektu szkoleniowego.

§ 12. 1. Wielkość pomocy na szkolenia specjalistyczne w przypadku pracodawców będących mikro-, małymi i średnimi przedsiębiorcami, w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. Urz. WE L 10

z 13.01.2001, str. 33, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 2, str. 141, z późn. zm.) nie może przekraczać 45 %, a w przypadku pracodawców niebędących mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą nie może przekraczać 35 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą.

2. Maksymalną intensywność pomocy, określoną w ust. 1, zwiększa się o 10 punktów procentowych, jeżeli szkolenie jest przeznaczone dla pracowników w gorszym położeniu, w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia Komisji (WE) nr 68/2001, o którym mowa w § 10.

3. W przypadku gdy pomoc jest przyznawana w sektorze transportu morskiego, intensywność pomocy może osiągnąć 100 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, jeżeli:

- 1) osoba szkolona jest na pokładzie pracownikiem nieetatowym i nie jest aktywnym członkiem załogi;
- 2) szkolenie jest prowadzone na statkach zarejestrowanych w rejestrach Wspólnoty.

§ 13. Jeżeli kwota pomocy, o której mowa w niniejszym rozporządzeniu, przyznana temu samemu podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą, w odniesieniu do tego samego projektu szkoleniowego, przekracza kwotę stanowiącą równowartość 1 mln euro, pomoc podlega indywidualnej notyfikacji do Komisji WE.

§ 14. 1. Ustaloną w § 12 dopuszczalną wielkość pomocy stosuje się bez względu na to, czy projekt finansowany jest całkowicie ze środków państwa, czy też jest częściowo finansowany przez Wspólnotę.

2. Pomoc na szkolenie pracowników, o której mowa w niniejszym rozporządzeniu, nie jest kumulowana z żadną inną pomocą państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu ani też z inną pomocą finansowaną przez Wspólnotę w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, jeżeli wy-

nikiem tej kumulacji byłoby przekroczenie intensywności pomocy powyżej ustalonej na mocy niniejszego rozporządzenia.

3. Pomoc na szkolenie pracowników określona w niniejszym rozporządzeniu nie będzie udzielana, jeżeli przedsiębiorca otrzymuje na realizację danego szkolenia pomoc z różnych źródeł i wartość tej pomocy łącznie z pomocą przewidzianą w rozporządzeniu przekracza maksymalną dopuszczalną intensywność pomocy.

§ 15. Pomoc, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2 ustawy, stanowi pomoc *de minimis* w rozumieniu art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5) i jest udzielana zgodnie z przepisami tego rozporządzenia.

§ 16. 1. Przepisy § 10—15 mają zastosowanie do podmiotów prowadzących działalność gospodarczą.

2. Pomoc publiczna na szkolenia nie może być udzielana w sektorze węglowym w zakresie objętym rozporządzeniem Rady (WE) nr 1407/2002 z dnia 23 lipca 2002 r. w sprawie pomocy państwa dla przemysłu węglowego (Dz. Urz. WE L 205 z 02.08.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 2, str. 170, z późn. zm.).

§ 17. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie refundacji ze środków Funduszu Pracy kosztów szkoleń oraz wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń (Dz. U. Nr 249, poz. 2496).

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Społecznej: *A. Kalata*

626

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROZWOJU REGIONALNEGO¹⁾

z dnia 21 maja 2007 r.

w sprawie ekspertów powoływanych w celu rzetelnej i bezstronnej oceny projektów realizowanych w ramach programów operacyjnych

Na podstawie art. 31 ust. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. Nr 227, poz. 1658) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Rozwoju Regionalnego kieruje działem administracji rządowej — rozwój regionalny, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju Regionalnego (Dz. U. Nr 131, poz. 916).

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki, jakie muszą spełniać eksperci powoływani w celu rzetelnej i bezstronnej oceny projektów realizowanych w ramach programów operacyjnych, zwani dalej „ekspertami”;
- 2) szczegółowe zasady powoływania i odwoływania ekspertów;